

DECIZIE

02 august 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele ședinței, judecător
Judecători

Svetlana Filincova,
Iurie Bejenaru, Luiza Gafton

examinând recursul declarat de către Tcaciuc Vladimir și Tcaciuc Violeta,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Tcaciuc Violeta și
Tcaciuc Vladimir către Ludmila Iudina, intervenient accesoriu Procuratura Centru
mun. Chișinău cu privire la ridicarea sechestrului de pe bunurile imobile,
împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 19 ianuarie 2017, prin care a
fost restituită cererea de apel depusă de Tcaciuc Vladimir și Tcaciuc Violeta
împotriva hotărârii Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 06 iulie 2016,

c o n s t a t ă :

La data de 29 mai 2015, reclamanții Tcaciuc Vladimir și Tcaciuc Violeta s-au
adresat în instanța de judecată cu cerere către Ludmila Iudina, intervenient
accesoriu Procuratura sectorului Centru, mun. Chișinău, solicitând scoaterea
sechestrului de pe apartamentul 31 din bd. Dacia nr. 17, mun. Chișinău și
apartamentul 15 de pe str. Petru Rareș nr. 39/1, mun. Chișinău, aplicate în baza
încheierii judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 05 mai 2010.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 06 iulie 2016, acțiunea
înaintată de Tcaciuc Vladimir și Tcaciuc Violeta a fost respinsă ca neîntemeiată.

La data de 05 august 2016, reclamanții Tcaciuc Vladimir și Tcaciuc Violeta
au depus apel împotriva hotărârii instanței de fond.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 31 octombrie 2016, nu s-a dat
curs cererii de apel, fiind indicată necesitatea achitării taxei de stat în mărime de 75
lei până la prima ședință din 06 decembrie 2016.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 19 ianuarie 2017, s-a restituit
cererea de apel depusă de reclamanți pe motiv că aceștia nu au înlăturat
neajunsurile specificate în încheierea Curții de Apel Chișinău din 31 octombrie
2016.

La data de 14 februarie 2017, Tcaciuc Vladimir și Tcaciuc Violeta au declarat
recurs la încheierea Curții de Apel Chișinău din 19 ianuarie 2017, solicitând
anularea acesteia.

În motivarea poziției sale, recurenții au indicat că încheierea, prin care s-a
restituit cererea de apel, au primit-o la data de 30 ianuarie 2017, la o altă adresă, iar
în cadrul examinării cauzei în fond și în apel au fost reprezentați de avocatul Bosîi

Ion, care nu le-a comunicat despre rezilierea ulterioară a contractului de asistență juridică.

Mai mult ca atât, au menționat că în cererea de apel a fost indicată greșit adresa lor, or ei domiciliază pe adresa: mun. Chișinău, str. Zelinski, 28/6, ap. 36 și nicidecum: mun. Chișinău, str. Zelinski, 28/5, ap. 32, și ca consecință încheierea instanței de apel, prin care nu s-a dat curs cererii lor de apel, fiind expediată pe o adresă greșită, ei nu au primit-o.

Studiind materialele dosarului în raport cu cele invocate în recurs și prevederile legale, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Tcaciuc Vladimir și Tcaciuc Violeta urmează a fi respins din următoarele motive.

Conform art. 426 alin. (3) CPC, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 3 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

În conformitate cu art. 427 lit. a) CPC, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Verificând înscrisurile anexate la dosar prin prisma pretențiilor deduse judecării, instanța de recurs constată că recurenții au recepționat încheierea Curții de Apel Chișinău din 19 ianuarie 2017, la data de 30 ianuarie 2017 (f.d. 152), iar cererea de recurs a fost declarată la data de 14 februarie 2017, astfel recursul împotriva încheierii instanței de apel fiind depus cu respectarea termenului prevăzut de lege.

Potrivit dispozițiilor art. 102 alin. (6) al Codului de procedură civilă citația sau înștiințarea se trimite la adresa menționată de parte sau de un alt participant la proces. Dacă persoana nu locuiește la adresa comunicată instanței, citația sau înștiințarea poate fi trimisă la locul ei de muncă sau la locul unde se află, iar potrivit art. 105 alin. (1) al Codului de procedură civilă, citația și înștiințarea se trimit prin scrisoare recomandată cu aviz de primire sau prin persoana împuternicită de judecată. Data înmânării citației sau înștiințării se înscrie pe citație sau înștiințare în partea care se înmânează destinatarului, precum și pe cotor, care se restituie instanței.

Conform art. 30 al Codului civil, domiciliul persoanei fizice este locul unde aceasta își are locuința statornică sau principală. Se consideră că persoana își păstrează domiciliul atâta timp cât nu și-a stabilit un altul.

Prin prisma normelor de drept citate raportate la înscrisurile speței, Colegiul constată că atât în cererea de chemare în judecată, cât și în cererea de apel ca locuință statornică sau principală unde domiciliază recurenții este indicată adresa: mun. Chișinău, str. Zelinski, 28/5, ap. 32, iar ambele acte procesuale nominalizate sunt semnate de către recurenți personal. În așa fel, fiind lipsite de temei argumentele acestora precum că instanța de apel eronat a expediat încheierile, inclusiv cea contestată, pe adresa dată, și că eroarea respectivă se datorează avocatului lor, ori după cum s-a stabilit cererea de apel a fost semnată de ei unipersonal, în așa mod revenindu-le responsabilitatea de a verifica cele semnate.

Semnarea actelor procesuale enunțate de către recurenți, în redacția prezentată instanței, prezumă acordul acestora cu cele indicate în ele, inclusiv și cu adresa conținută în textul lor. Realmente faptul dat obligându-i la folosirea cu bună-

credință de drepturile sale procesuale.

Față de cele expuse, Colegiul precizează că în conformitate cu prevederile art. 9 Cod civil, art. 61 Cod de procedură civilă, buna credință a părților se prezumă a fi și în situația în care aceștia depunând o cerere în instanță (fond, apel), urmau să se intereseze de soarta dosarului intentat de ei, folosindu-se cu bună-credință de drepturile sale.

În context, recurenții fiind reprezentați în proces de către un avocat ales prin contract, deși i-au acordat toate drepturile procedurale prevăzute de lege, urmau și ei să se intereseze nemijlocit de fazele judecării litigiului.

Mai mult ca atât, procesul de emitere a actelor de procedură ale instanțelor naționale este transparent, în acest sens, instanța de apel sesizată de recurenți, a plasat pe site-ul oficial data, locul și ora ședinței, și soluțiile adoptate la caz, iar recurenții, prin prisma principiului bune credințe, urmau să monitorizeze cursul judecării cauzei.

Cu referire la argumentele recurenților, privind rezilierea contractului de asistență juridică cu avocatul care-i reprezenta în instanța de fond și apel, iar ca urmare nefiind în cunoștință de cauză, Colegiul conchide că acestea sunt declarative și lipsite de suport probatoriu, or recurenții invocând responsabilitatea exclusivă a avocatului de faptul că ei nu au cunoscut de ședințe și actele emise de instanța de apel, nu au prezentat careva înscrisuri în acest sens. La fel, argumentele recurenților specificate supra sunt în contradicție cu normele legale citate, iar ca urmare sunt neîntemeiate.

Potrivit dispozițiilor art. 10 alin. (1), (3) Cod de procedură civilă, sancțiunile procedurale sunt urmările nefavorabile, stabilite de normele de drept procedural civil, care survin pentru subiectul obligat în raport procedural în caz de neîndeplinire sau de îndeplinire defectuoasă a unui act de procedură, precum și în caz de exercitare abuzivă a unui drept procedural. Efectuarea necorespunzătoare a actelor de procedură va fi invocată, în fiecare caz de comitere a încălcării legii, de către judecător sau de participantul care are interes să o invoce. Sancțiunile procedurale vizează atât actele de procedură ale instanței judecătorești, ale participanților la proces, cât și ale persoanelor legate de activitatea acestora și, în funcție de prevederile legii, constau în anularea actului procedural defectuos, în decăderea din drepturi pentru neîndeplinire în termen a actului de procedură, în obligația de a completa sau a reface actul îndeplinit cu nerespectarea legii, în restabilirea în drepturile încălcate, în aplicarea amenzii judecătorești, în alte măsuri prevăzute de lege.

La fel, Colegiul reține că actul judecătoresc de procedură implică cert obligația pozitivă a apelantului de a achita taxa de stat la depunerea cererii de apel și de a prezenta apelul motivat, iar nerealizarea acestei sarcini procedurale, precum și necontestarea actului procedural prin care nu s-a dat curs cererii de apel, instituie prezumția de recunoaștere a legalității acestui act procedural și, în consecință, obligația de a se conforma în termenul stabilit cerințelor instanței de apel, fapt care denotă întrunirea în speță a temeiurilor legale pentru restituirea cererii de apel.

Luând în considerație cele indicate mai sus, Colegiul ajunge la concluzia că cererea de recurs împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 19 ianuarie 2017 urmează a fi respinsă ca fiind neîntemeiată, cu menținerea încheierii recurate.

Ținând cont de cele expuse și în temeiul art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme

de Justiție,

d e c i d e:

Se respinge ca neîntemeiat recursul declarat de către Tcaciuc Vladimir și Tcaciuc Violeta.

Se menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 19 ianuarie 2017, prin care a fost restituită cererea de apel, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Tcaciuc Violeta și Tcaciuc Vladimir către Ludmila Iudina, intervenient accesoriu Procuratura Centru, mun. Chișinău cu privire la ridicarea sechestrului de pe bunurile imobile.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
Judecător

Svetlana Filincova,

Judecători

Iurie Bejenaru,

Luiza Gafton